

Liturgický program od 26. septembra 2011 – do 2. októbra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 26.9.	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia	
Utorok 27.9.	Vyšné Remety 17.30 sv. liturgia + pan.	+Michal, Marta, Michal, Alžbeta, Ján, Anna, Juraj Michal, Margita, a ostatní z rod. Hamorskej
Streda 28.9.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Štvrtok 29.9.	Vyšné Remety 17.30 - sv. liturgia	+ Michal, Juraj, Mária, Juraj, Anna rod. Hlivaková
Piatok 30.9.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.30 - sv. liturgia s prípravou <i>detí na 1. sv. prijímanie</i>	+ Ján a ostatní z rod. Pliškovej
Sobota 1.10.	Presvätá Bohorodička Ochrankyňa Vyšné Remety 8.30 sv. liturgia + myrovanie 15.00 - sobáš Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia + myrovanie	
Nedeľa 2.10.	10. nedeľa po Päťdesiatnici Vyšné Remety 8.00 sv. liturgia Vyšná Rybnica 9.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 37.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Božia láska ťa urobí silným
Ef 3,19

„Poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá.“

Ak by si dnes mal za niečo Bohu poďakovať, za čo by to bolo? Ja by som mu ďakoval za Ježiša. Za to, že mi ho daroval, ukázal mi ho na kríži, ukázal mi ho na nebesiach. Slávneho a predsa môjho priateľa. Mocného a predsa mňa, práve mňa milujúceho. Vďaka, Ježiš, vďaka môj milovaný Ježiš!

Keď vidíme Krista a oslavujeme Ho, keď mu kričíme „Aleluja!“, keď mu spievame pieseň nášho srdca, Boh nás naplní svojou plnosťou a tá sa ukáže aj v našich životoch. Rovnako premenený Božou láskou bol aj Dávid. Z pastierika na levobijca, medved'objica, obrobijca ... a nakoniec kráľa Izraela.

Nikto na svete, akokoľvek silný, sa nemôže postaviť levovi, zraziť ho k zemi a vytrhnúť mu ovečku z tlamy bez Božieho pomazania. A to sa stalo Dávidovi, pastierikovi oviec, ktorý sa postavil levovi, chytil ho za bradu, udrel ho, usmrtil a oslobodil jemu zverenú ovečku (1 Sam 17,34-37).

Priatelia, žiaden muž na svete nemôže žiť šťastný život bez Božej sily v ňom. Bez Božej láskavosti a priazne v práci i vzťahoch, Božej ochrany pre seba i rodinu, Božieho požehnania v materiálnej oblasti i zdraví a uzdravení. Rovnako žena nedokáže prežiť bez Božej nežnosti, milujúcej prítomnosti a sladkom uistení o láske v časoch núdze.

Priatelia, keď sa budeme živiť Ježišovou láskou, budeme naplnení plnosťou Boha. A tak ako Dávid sa dokážeme postaviť každej výzve, každému nepriateľovi, samotnému diablu. Keď príde ako revúci lev ublížiť nám alebo našim milovaným, chyťme ho za bradu a roztrhneme na polovičku!

Spoločné dobro

Santa Cruz

Santa Cruz je ranč, ktorý sa postupne zmenil na dedinu. Nedostatok vody spôsobil, že plodiny sa mohli pestovať len sezónne, a keďže pôdy je málo a detí veľa, nestačilo pre všetkých. Odchádzali a odchádzajú. Niektorí do blízkych miest, hľadajúc dôstojnú obživu, iní za hranice, nasledujúc svoje sny. Ale tí, čo odchádzajú, sa stále považujú za občanov Santa Cruz a každý rok sa 3. mája vracajú do svojej dedinky, aby oslávili patróna dediny a navštívili starších príbuzných, ktorí tam ešte žijú. Na svojich autách a vanoch dôjdu až k úpätiu hory a tam ich nechávajú, aby sa dali na cestu, ktorá trvala takmer celý deň, pretože ranč nebol dostupný autom, dalo sa ísť len peši pomedzi močariská a skaly. Jedného dňa počas osláv sa rozhodli postaviť cestu a spojiť svoju dedinu so štátnou komunikáciou. Rokovali s miestnymi úradmi a dostali ponuku pomoci výmenou za ich prácu. Nasledujúce roky sa návštevy do Santa Cruz predĺžili a všetci priložili ruku k dielu, aby postavili cestu, ktorá vyjadrovala ich lásku k dedine. Dokonca aj tí, ktorí tam už nemali príbuzných, sa zapojili poháňaní láskou k rodnej hrude! Už majú cestu a už po nej prichádzajú a odchádzajú tí, ktorí idú a ostávajú, ale predovšetkým vzrástlo priateľstvo a pocit spolupatričnosti, a tieto pocity zdedili aj ich deti, ktoré sa už nenarodili v Santa Cruz, ale ktoré tiež pracovali, aby postavili cestu k nemu.

Rodina, spoločnosť v malom

Stále viac ľudí žije samých, ale prinajmenšom v Latinskej Amerike je zmysel pre rodinu silne zakorenený a snažíme sa tak žiť. Rodina je naše prvé spoločenstvo. Spoločenstvo je slovo, ktoré nám hovorí o tom, že máme niečo spoločné. V rodine vieme, že každý člen prispieva podľa svojim možností k spoločnému dobru a že všetci, každý podľa úlohy, ktorú hrá v tomto malom spoločenstve, zbiera ovocie svojho úsilia v podobe šťastia. Cieľom celého spoločenstva je hľadanie spoločného dobra, to jest šťastia. Spoločnému dobru by sa nemalo stavať do cesty súkromné dobro, keďže medzi tým, čo mne vyhovuje a tým, čo vyhovuje nám, môže a musí byť súlad. Pokiaľ sa vlastné dobro sebecky uprednostňuje pred dobrom druhých, končí mier a vstupuje nespravodlivosť a nezhoda. Spoločné dobro v rodine predpokladá lásku a z nej pochádza účinná spolupráca, autorita a pravidlá, ktoré riadia spolužitie pre dobro všetkých. Keď chýba láska alebo egoizmus vyniká, tí ostatní trpia. Rodina je ako laboratórium, v ktorom môžeme pozorovať čo sa deje v širších spoločenstvách, ako sú štvrť, obec, región alebo krajina. Keď si člen rodiny zodpovedne plní svoje záväzky, má z toho prospech celá rodina, avšak keď je

člen rodiny nezodpovedný a neprispieva svojim dielom, celá rodina trpí ujmu. Kofké rodiny poznáme, ktoré boli zničené pre nezriadené hľadanie vlastného prospechu, ktorý bol povýšený nad šťastie všetkých. Sú to väčšinou tie rodiny, kde chýba jeden z rodičov, alebo niektoré z detí sa zmení na parazita, ktorý konzumuje bez akéhokoľvek prínosu. Sú to aj tie rodiny, ktoré znášajú násilie jedného z členov voči ostatným zo strachu. Všetci v rodine majú právo byť šťastní a majú povinnosť prispievať k spoločnému dobru.

Politika

Je to umenie a veda. Je to hľadanie prostriedkov na dosiahnutie toho, aby ľud sa mohol tešiť šťastiu. Politik sa snaží vypracovať zákony, ktorých dodržiavanie zabezpečí užívanie práv každému občanovi. Zákony, ktoré zosúladia hľadanie vlastného dobra a spoločného dobra. Kto tvorí zákony je obvykle vybavený aj mocou, ktorou môže zabezpečiť aj ich plnenie, pretože ak sa zákony neplnia, upadáme do korupcie, beztrestnosti, nebezpečia a nespravodlivosti. Nezabúdajme však na to, že politici, ktorí nám vládnu, sú ovocím spoločnosti, v ktorej žijeme, a majú naše cnosti i naše neresti. Ak chceme lepšiu spoločnosť, dajme našim deťom zásady a hodnoty, aby ju boli schopní vybudovať.

Ako budovať spoločné dobro

- Deti sa majú viesť k hľadaniu spoločného dobra tým, že každé z nich dostane zodpovednosť za niečo v domácnosti a budú z nej skladať úctet! Ak dieťa splnilo svoju povinnosť uspokojivo, rodina mu musí prejavovať uznanie za to, že prispelo k dobru ostatných.
- Deti majú svoje vlastné veci a zaslúžia si, aby sme to rešpektovali, ale je dobre, ak sú vedené k používaniu viac slova „naše“, než slova „moje“.
- Keď deti dospievajú a začínajú zarábať peniaze, naučte ich vidieť, že časťou týchto peňazí by mali prispievať k blahu celej rodiny, kým si nezaložia svoju vlastnú.
- Hľadanie spoločného dobra by nás, veriacich, malo viesť k hľadaniu najvyššieho Dobra, najvyššej blaženosti pre každého z nás.

